

Kardaberazen bizkaierazko doctrina: 1783ko edizioa

XABIER ALTZIBAR
(EHU, Leioa)

Aita Agustín Kardaberaz jesuita (1703-1770) misiolaria izan zen Bizkaia, Gipuzkoa, Nafarroa eta Araban. Jesusen Bihotzaren debozioaren aitzindari, kofradiak sortu zituen han-hor-hemen —aberats zein pobre, gizonezko nahi andrezko— eliztar guztiei irekiak, beraietan euskarazko liburu eta sermoiak egitera bultzatua. 1755etik aurrera, Loiolan egon ohi dela, euskarazko liburuak idatzia eta zabaltzen jo zuen, doctrinak eta, batez ere, debozio-liburuak argitaratuaz¹.

Christavaren bicitza izan zen lehena, 1760ko edizioa (Iruña, A. Castilla), behintzat, ezagutzen dugularik². *Eusqueraren berri onac: eta ondo esribitceco, ondo iracurteco, ta ondo itzeguiteco Erreglac* (Iruña: A. Castilla, 1761) liburutxoan Larramendi Lagundikide eta maisu hautuari jarraitzen dio nahiz ez den hain garbizale hitz hau edo bestea erabiltzean. Ortografía kontuetan ere beren eztabaidatxoak izan zituzten, ikusiko dugunez. *Ejercicioac* deituak (Loiolan S. Inazioaren gogo-ihardunak predikatu ohi zituen) lau partetan argitaratu ziren 1761 inguruan (Iruña: A. Castilla), azkenekoaren 1765eko edizioa izan ezagutzen dena³. Bizkaieraz ere bada obraren zati bat, eskuizkribuz: *Aita San Ignacioren Ejercicioen gañean Meditaciō*

(1) C. Sommervogel, *Bibliothèque de la Compagnie de Jesus*, 1890-1932, Paris-Toulouse, 729-731. Ikus baita dakarren bibliografia: Lizargarate, *Vidas de algunos claros varones guipuzcoanos de la C. de J.*, 303-342 or.; P. Navarette *De viris illustribus in Castella veteri S.J.*, 166-218; Jul. de Fonseca *Vida del P. Cardáveraz*, Madrid, 1862, etab. Geroago, G. González Pintado, S.J., *Vida del P. Cardáveraz*, S. Sebastian, 1947. A. Kardaberaz'en euskal lan guziak, Bilbao, La Gran Enciclopedia Vasca, 1973, L. Lopetegi S.J.-ren, "Introducción".

(2) "Según una carta del P. Larramendi al P. Berthier, publicada por el P. Fidel Fita en su "Galería de Jesuitas ilustres", existe una edición anterior, impresa en Pamplona, Anchuela, en 1744. No hemos podido encontrarla". L. Lopetegi, "Introducción", 26.

(3) *Aita S. Ignacio Loyolacoaren Ejercicioac beren consideracio, ta afectoaquin...* (Iruña: A. Castilla). "No tiene fecha, pero parece de 1760, según otros de 1761". *Aita San Ignacioren Ejercicioen gañean afectoa, beren Eemplo, ta Dotrinaquin: edo Ejercicioen IIen Partea: Jaincoaren ministro celosoai Jesusen Compañaco ...* (Iruña: A. Castilla, 1761). Jarraian, 213. orrialdetik aurrera, 3. parteak dator: *Ondo iltcen icasteco, ta ondo iltcen lagunteco Ejercicioac: eta bidez eriai ondo itzeguiteco modua: azquenik gure Necazariac ondo bici, ta ondo iltceco bidea, bearren dirán Dotrina, ta Egemplotan. Ejercicioen Irugarreren Partea*. "De esta tercera parte se publicó un centenar de páginas, el comprendido entre las páginas 213 a 314, en tirada aparte, con el siguiente título: *Ondo iltcen icasteco, eta ondo iltcen lagunteco Ejercicioac. Ondo ill nai dutenai, eta ondo iltcen lagundi nai duten Jaincoaren Ministrai, Jesusen Compañaco Aita Agustín Cardáveraz ec esquienten dieztenac.* 1762. IHS. Urtean bear dan bezala. Iruñean: Libruguille Antonio Castilla-rem (sic) echean. Se reeditó en la misma casa en 1765". Lopetegi, "Introducción", aip. lib., 27. *Aita San Ignacioren ejercicioen gañean, orient lau asteetako meditacio laburrac, edo ejercicioen laugarren partea, Jesusen Compañaco Aita Agustín Cardáverazc animen oneraco emana.* 1761 en urtean. Bear dan bezala. Iruñean: Libruguille Antonio Castillaren Echean. "Vinson dice acerca de esta edición: Je n'ai vu cette édition" (L. Lopetegik, Vinsonengandik jaso eta dakarren bezala).

laburrac, Jesusen Compañaco Aita Cardaberazec Guipuzcoako eusqueran iminijac, orain Bizcaicora biurtuac. Eta Confesio eta Comuniñoraco Erreguac (Biblioteca de Loiola: MS del P. Cardaveraz). Dotrina bat atera zuen gipuzkeraz, Iruñean seguras-ki, ezagutzen ez duguna. Bizkaierazkoa, *Dotrina Cristiana edo Cristiñau doctrinea* 1762 edo ingurukoa da. 1763an *Jesus Maria ta Joseren devocioa edo iru persona divino orien eguiazco amorioa* atera omen zen Iruña, Vinson-ek esana (*Essai...*, 218-219. or.), berak ez duela ikusi aitortuaz. 1766koa ezagutzen dugu (Iruña: Martin Josef Rada). Bizkaierazkoa, *Jesus, Maria, ta Joseren devociñoco Libruchoric atararico devociño batzuc* (Iruña: A.. Castilla, 1764) lehen ediziotik aterea bide da. 1764eko urte horretan argitaratu zen *Justuen ispilli arguia* ere (Iruña, A. Castilla) eta 1766an *Senar emazte santuac argitaletxe* berean.

Egilea hilda gero, Tolosako De la Lama-renean hasten dira argitaratzen Kardaberazzen zenbait obra. *Mezaco Sacrificio, ta Comunio Sagraduaren gañean Dotrina. Ta beste Devocioen egercicioac* (1782) ez dugu ezagutzen baina bai geroxeagoko *Meza eta Comunioa. Eta oen gañeco Doctrina beste Devocioen Egercicioaquin izenburuduna, esandako argitaletxetik aterea, data gabe⁴*.

XIX. gizaldiaren amaieran argiratu zen *Ama veneragarri Josefa Sacramentu guciz santuarena Ceritzanaren Vicitza eta Vertuteac* (Tolosa: E. Lopez, 1882) eta XX. mende hasieran Kardaberazzen bizian Aranda kondeak galerazitako *Azpeitico Erri Chitez noblearen Gloria paregabeac edo Aita San Ignacioren bicitza laburra*.

Liburuok facsimil eran argitaratu dira Aita L. Lopetegi S. J.-ren, aurkezpen bikain batekin: *A. Kardaberaz'en euskal lan guziak* (Bilbo: La Gran Enciclopedia Vasca, 1974).

Dotrinen sailean sartuaz, aipatu dugu gipuzkerazko bat —ezagutzen ez duguna— atera zuelako kontua. Guk ezagutua honako hau da: *Christauaren/Doctrina,/ Aita Astetec erdaraz,/ eta guero/ Aita Agustin Cardaberacec/ euscaraz argitara emanam./* Donostian: Lorénzo Josef Riesgo Monteroren Moldizteguian (“Advertencia”, 2. or., 81. or.).

Data zehatz ez dakigu. A. Lopetegik 1762 baino geroxeagokoa izan daitekeela dio⁵.

Dotrina hau Kardaberazenean oinarritua bide da, izenburuan aditzera ematen denez. Hasierako oharrean gipuzkerazkoen artean harena hobesten dela esaten da, ez hain mordoilo ezta hain landu baina herrikoagoa delako. 62-63 orrialdeetako oharrean aldaketen berri ematen zaigu: “...Aita Agustiñen beembait (sic) hitz aldatu ditugu, eta are gueiago dana laugarren Partean ceuden asco gauza ezarri ditugu hirugarren Partearen bucaeran”. Esandako orrialdeetatik aurrera gehitua eta edizioa J. B. Agirre klasikoak argitara aterazaria dela dio Aita Lizargaratek (Sommervogel, *Biblothèque...* II, 731).

(4) Fco. de la Lama-renetik Kardaberazten liburuen berrargitalpen ugari atera zen: *Egercioen 3. partea, 1787 eta 1816an* (L. Lopetegi “Introducción”, aip. lib., 27). *Egercioen IV. partea 1790an* atera omen: “*Aita San Ignacioren Ejercicioen gañean orien lau astetako meditacio laburrac, edo ejercicioen (sic) garren partea. Jesusen Compañaco Aita Agustin Cardaberazec animem (sic) oneraco emanac.* Bear-becela: Tolosan: libruguille D. Fco. de la Lamaren echean, 1780, 8., pp. 348” C. Sommervogel, *Biblio-thèque...* aip., Lizargarate-k Vidas...en P. A. Iturriaga alegilarriaren lekukotasuna jasoaz. *Jesus, Maria ta Joseren devocioa...* beste bi aldiz berrargitaratu omen zen Fco. de la Lama-renean, 1816 eta 1824ean. L. Lopetegi, aip. Sarreran.

(5) “Tal vez esta nota [“Advertencia”-n Kardaberazi buruz dioena] signifique que la fecha es algo posterior al 1762, pero no disponemos por ahora de otros indicios. Sabemos que Cardaberaz compró por esa fecha muchos ejemplares del Astete y que trabajaba en su traducción. Sin duda la imprimió también, al igual que su traducción vizcana, como se ha visto en el apartado D, pero no consta que la imprimiera en S. Sebastian, sino en Pamplona”.

Hona hemen bizkaierazkoa: *JHS./ Doctrina/ Cristiana/ edo Cristiñau Do-/trinea, bere Declaraciño/ laburra gaz: Itande, ta/eranzuerac gaz, Aita/ Astete ren Libruchos-/ ric aterea./ Azquenean ari-/ men salvacionaro bear/ direan gauzaren/ batzuc./ Gucia Cura Jaun,/ ta Escola Maisuai Jesus-/ en Compañiacos Aita Agus-/ tin Cardaberaz ec/ ofrecietan, ta dedi-/ quetan deutse* (114 or., 11 x 6).

Inprenta eta data gabe datorren hau 1762an eta Iruñako Antonio Castilla-renean argitaratua izan zen, J. Urkijo eta E. S. Dodgson-en eritziz⁶. Azken honek berriz atera zuen 1906an (100 aletako edizioa) izenburu honekin: *Christiñau/ Doctrinea/ Bizkaitarren Euskeraz/ Agustin Cardaberaz-ek/ 1762 garren burtean agertua/ Iruñean/ Libruguielle Antonio Castilla-ren Echean/ da barrio Argitara Euskelzale bik emona./ Bayonan/ La Renovatrice derichan Moldeteguian/ 1906 garren Hurtean (128 or., 13 x 8). E. S. Dodgson-en gehigarri haukin: "Las formas del verbo en este Librito", "Fe de erratas" eta "Notas Bibliográficas". "J. de Urkijo" bilduman (Gipuzkoako Aldundiaren Biblioteka) bada ale bat.*

Kardaberaz hilda gero Tolosan eta Fco de la Lama-renean beste edizio hau atera zen: *Cristinaubaren/ Jaquinividia,/ Aita Astetec er-/ deraz equina,/ Ceinian Aguertu,/ ta adierazoten dirian itaune,/ ta eranzuetan gueure/ Fedeco gauzaric/ biarrenac./ Ifinieban Bizcai-/co Eusqueran,/ Aita Agustin/ Cardaberaz Jesu-/ itiac./ Orain urteten dau/ eusquera apainduba-/ guan./ Biar dan leguez./ Tolosan: Francisco de La-/ma Liburuguillaren/ echian. 1783/ (74 or., 13 x 6).*

J. Urkijo-ren aleak bere eskuz idatzitako ohar dau dakar: "J. de V. 2657 (Véase V[inson]. 64) aunque no señala esta, muy rara edición, que lleva incluso un título distinto". (Gipuzkoako Aldundiko Bibliotekan, "J. de Urkijo" bilduman).

Mintzagai dugun edizio honetan Kardaberaren 1762 edo inguruko testu orijinala guztiz aldatuta —erizpide argi eta garbiz— agertzen da hogei bat urte ozta igaro zirelarik. Ez soilik lexikoan: grafía, deklinabide-atzikizki, adizki eta hitzen ordenan ere bai. Ondorioz, beste edizio desberdin bat gertatzen da 1783koa. Aldaketon helburua berariaz adierazia dago izenburuan: "Orain urteten dau eusquera apainduba-guan". Dena dela, ohargarria iruditzen zait, ordura arteko bizkaierazko idazlanetan bederen, euskara modu apaindu baten bilaketa eta erizpide agerketa hain garbia.

Lan honen helburua aldakuntzon berri ematea da. Horretarako konparatu egingo ditugu 1762 edo inguruko orijinala, hitz-hasiz O izendatua (Kardaberazek idatzia izanaz gainera, eta bitarteko ezein edizioren berririk ezean, bestearen jatorrizkotzat, hipotesi gisa, onartzeko eragozpenik ez dugu ikusten) eta 1783ko Tolosakoa, inpri-

(6) "Don Jose Maria de Bernaola, Presbytero de Durango (Calle de San Agustin 8), al leer este librito antes de que yo hubiera tenido la ocasión de estudiarlo completamente, sacó una lista de la mayor parte de las erratas que se han quitado en esta reimpresión. Observó que el Padre J. M. de Zabala lo menciona en el número 40 de su "Noticia de las Obras Vascongadas que han salido à luz después de las que cuenta el P. Laramendi" (San Sebastian, impr. I. R. Baroja, 1856). Los demás Bibliógrafos lo ignoran. En la cubierta del libro alguien ha escrito, hace muchos años "Zabala". El mismo Heuskarófilo vió también que la cartilla debió de ser impresa en el año de 1762; porque el Patronato referido en la p. 102 fué proclamado "igaz", en 1761. He visto después que esta fecha se confirma, porque el autor menciona, p. 85, lo que había dicho "Eusquerazco Ejercicioetan", en los *Exercicios en Vascuense* (sic) que él mismo había publicado en 1761, después de sus *Eusqueraren Berri Onac* (Buenas noticias para el Vasconense). En la última página de este librito de 1761 (cuya segunda edición se publicó en la librería de D. Eusebio Lopez, de Tolosa, en Diciembre 1898, Cardaberaz había ya anunciado su intención de publicar nuestra cartilla. La tipografía de esta *Doctrina* indica que fue compuesta en casa de Antonio Castilla, en Pamplona, quien imprimió dichos *Berri Onac, Exercicios*, y la mayor parte de las obras del P. Cardaberaz.

"Su descubrimiento fue anunciado por cartas mías publicadas en *El Noticiero Bilbaíno*, 13 Sept. 1904; *Le Pays Basque* (Biarritz), 9 Oct. 1904; *Notes and Queries* (Londres), 2. tomo de 1904, p. 264; y *El Nervion* (Bilbao), 21 Enero, 1905". E. S. Dodgson, *Notas Bibliográficas* (1906ko ediz.), 127.

1762koa omen delako kontuaz: "por tres datos internos Urquijo deduce que es de 1762 y de la imprenta de Antonio Castilla, de Pamplona" A. Lopetegi, aip. hitzaur., 27.

matokiaren lehen letraz izendatua hemen, hots T. Grafien sailean saiatuko naiz gehixeago 1783ko edizioan (T) erabiliak bai Kardaberaren teoria eta usadioekin bai ondorengo bizkaierazko idazleenekin erkatuaz (Kardaberaren gipuzkerazko dotrina-ren edizio datagabeak ez digu laguntza handirik eskaintzen). Hona hemen erabiliko ditugun bete zenbait laburdura eta zeinu: V(bokale), C(kontsonante), v(versus), : (edizio bietako testua bereizteko), /(zalantza adierazteko). Adibideetan agertzen den parentesi arteko zifrak zenbatasuna erakutsiko du.

Tolosako edizioak (T) zati batzuen ordena aldatu eta pasarte edo esaldi batzu kendu (Astete ta beronen dotrinaz, 66-67; edozenbat errezu 86-87, 91-110, "Bizcaitarrenzat... avisoa...", 112-114) edo moztuaz (Enkarnazio, Eukaristia, Penitenzia, 69-76) gainetik partetxo bat gehitzen du: "Jaquinvide biar andicua batio, ta confesinoyaren ganian", 62-68. Edozelan ere laburragoa da T.

Hemen adibide franko —ez denak, ordea— jarriko dugu, diogunaren erakusburu-tako aski eritzirik. 1783ko edizioko (T) orrialdeak zenbaki gabe datozenet gero, neronek zenbatuak dira, izenburudunentzat lehen biak utzita, dotrina 3.etik hasten delarik ("Sarreria").

Grafiak

Grafia batzu sistematikoki aldatzen dira 1783ko edizioan (T).

1. *ea, ia, oa, ua* (O) ---> *ia, ijV^(a,e,o,u), ua, ubV^(a,e,o)* (T)

Salbuespenak ditu *ijV^(a,e,o,u)-k*, besteek ez bezala. Bat, konstantea: *guztiV^(a,e)*:

guztia T18, 22, 55; *guztian* 60, 74; *guztiac*, 3, 18, 21, 30, 68 (erg. pl.), 72; *guztiez* 29, 30, 38; *guztien* 4(Ave Marija), 7 (2), 24, 38, 45, 56, 74; *guztiaren* 73; *guztai* 55; *guztietati* 56, 70; *guztietan* 24, 54.

Gainera, erdaratiko hainbat hitz ere bitarteko <j> gabe idatzi ohi dira 1783ko edizioan:

Ciencia T50; *continencia* 51; *paciencia* 51; *concienciaco* 69, *conciencia* 72; *penitencia* 72, *penitenciac* 74; *maliciaz* 72; *achaquiaric* 67.

Beste hitz batzutan salbuespenak bakan gertatzen dira (*iguieran* T66; *loqueria* 73; *escuca-atseguin-garriac* 73; *bildurtiai* 73; *andia* 61, *arpegua* 63, 66; *gueistaqueria* 64; *etztaquian* 65; *dirudiana* 67). I eta a bokale artean <y> ere agertzen da inoiz (*ja-quiya* T60; *daquiyala* 73; *achaquiyaric* 73). Ai, ei diptongo ondoren <j> urrituz doa: *daijana* T18/*aldayala* 70; *naijaz* 18; *gueiago* 8, 30, *guejequin* 46, *guejenean* 45/*gueyago* 30, 67, 68, 69, 72, *gueyagò* 64, *gueyaguan* 66, *gueiago* 70, 74; *beian* 36.

E, o, u-ren aurrean ere, gehienetan <j>rekin idatzi arren, zalantzak ageri dira:

daquienac T22, *miragarrijena* 17 eta arrestiko *gueijeguin* 46, *guejenean* 45 baina *andienetati* 61; *erijotzaco* 5, 56, *erijotzia* 9, 56; *erijotziar* 13, *erijotzati* 20/*eriotzia* 60; *arerijo* 13; *pecatarijoc* 5, 9; *zorijkeo* 54, *zorijkeecuari* 55 (2), *zorijontasunen* 54; *bijotz* 54, 56/*viotzeco* 60, *biotzeco* 70; *Amodijozcha* 41/*amodiyoz* 58 baina *juicio* 60, *Juicio* 73; *precioso* 56, *jaijo* 9(2), *jaijoran* 5, 20, *jaijozala* 9/*jayoten* 65, *Jayotcen* 15; *deijoziula* 55; *arerijueta* 4, 12 baina *terciuan* 61.

Erregularra da *ubV^(a,e,o)*. Adibidez, eta *uba* alde batera utzirik:

zubei T68, *zeuben* 68; *diabruber* 61; *santubèn* 21; *condenaubèn* 20; *pecatuben* 70; *cerubetan* 26; *mandamentubetati* 69; *etxitubelaco* 10; *erbestetuboc* 6; *cristinauboc* 15.

E, i, o, u bokaleak ondoko *a*-rekin (eta guttiagotan izan arren, *i* edo *u*, *e* edo *o*-rekin) elkartzean aldaketarik gabe idatzi ohi zituzten idazleek gipuzkeraz (Larramendi, Mendiburu, Kardaberaz...) lapurtarrek bezala, hots, fonetismorik jaso gabe. Bizkaierazko liburu eta idazlanetan ere modu berean idatzi ohi ziren eta Kardaberazek ere hala egin zuen bere bizkaierazko bietan.

Hala ere, *Eusqueraren berri Onac-en* (1761) "Andre Elorrioarraren Erretorica"-n eta asteko egunen bizkaierazko izenak ematean <*b*> erabili zuen *u* eta *a*, *e* bitartean: *cituban* 3, 43, *segurubena* 43; *Egubena* 47; *Egubacoitza* 47. Olaetxearen dotrinaren 1774eko edizioan ere azaltzen da (Vitoria, Thomas Robles eta Navarro) eta, beraz, 1783rako erabilia zen. Bermeoko *Errosariyo edo Coroa Santuban* (Bilbo, 1780) ere erabiltzen da *uba* (eta *iya*), izenburuak erakusten duenez, beterik ez baitugu ezagutzen (cf. BAP, 1974, XXX, 268-269). *Uba* eta *iya* sistematikoki erabiltzen dira baita bertako frantziskotarren komentuan zegoen N. de la Quadra-ren *Doctrina Cristiana* eta *Exercicio santo para ayudar a bien morir*, 1784ean datatu eta inprintarako prest utzietan.

Olaetxearen 1780koan, *ia* (<*ea*) agertzen da (Vitoria, Thomas Robles eta Navarro).

P. P. Astarloaren "Achloratu"-ri (Peñaflorida) gorazarrezko neuritzetan (cfr. J. de Yrizar "Peñaflorida, Crillón y Astarloa", BAP, V, 1949) eta Markinako pelotarie- netan (cfr. W. Humboldt "Extracto del Plan de Lenguas" RIEV, 1935, XXVI) *uba* eta *iya* gutxienez idazten dira. Ondorik mintzagai dugun Tolosako edizio honetan *iya* (<*ia*) eta *ua* (<*oa*) agertzen dira moldez, agian lehen aldiiz bizkaierazko liburuetan. Olaetxearen dotrinaren 1787ko edizioak ere, inprenta beretik aterea, hots, Tolosako Francisco de la Lama-renetik, aldakuntza berak dakartzza (1785 baino aurrekoan dirudien dotrina horren edizioan *iia* dator *iya*-ren ordez eta Kardaberaz beraren *Ejercicioen* bizkaierazko itzulpen eskuz eskribatuan biak). 1794eko dotrina laburra, egilearen bizian azkena, *ia*, *iya*, *ua*, *uba* sistema sendotzera dator.

Kardaberaz eta Olaetxearen liburuok ez ziratekeen, noski, eskualde edo bikaria bakar batetarako. Bestalde, eguzkialderago normalagoa zatekeen erabilpen hori eta hala gertatu zela dirudi. Adibidez, J. A. Mogelen hasierako sermoietan (1772 inguru) agertzen ez badira ere, bai geroagokoetan, *uba* aurrena, eta Markinako iturriko laukoetan (1787). Edozein modutan ere haren liburu ospetsuak baino lehenagokoa da. Añibarro berak ere erabili zituen *iya*, *uba* bere hasierako sermoietan (Zarauzko komentuan). Osaba baten *instruccinuac* edo Oñatiiko eskuizkribua deritzanean ere azaltzen dira.

P. P. Astarloak bizkaieraren ezaugarritzat jo zituen, mogeldarrek eta Fr. J. A. Uriarteek erabili, L. L. Bonapartek eredutzat jar eta S. Aranak guzti hauengandik jaso eta kanonizatu.

Fonetika aldetik bizkaieran oinarri zabala dukete geografiaz: J. M. Zabalak ere badio: "En Marquina y mucha parte de Vizcaya" (*Noticia de las obras bascongadas...*, S. Seb., I. R.. Baroja, 1856.)

Beraz, badirudi, bizkaiera idatzizko tradizio sendo baten faltaz *ea*, *ia*, *oa*, *ua* zaharragoen ordez *ia*, *ijV^(a,e,o,u)*, *ua*, *ubV^(a,e,o)* nagusituaz doazela apurka apurka XVIII. mendearen, sakoneko arrazoiak garbi ikusten ez ditugun arren. Nolanahi ere, Kardaberazken *ea*, *ia*, *oa*, *ua* erabat aldatzen ditu Tolosako edizioak, jatorrizko grafia horietatik aldenduaz.

1783ko ediziota itzulia, salbuespen edo, hobeki esan, aldaki bat badu *ia-k ere, ya, alegia, nagusi dena oe* (batez ere *-noe-*) eta ondorik doakion *a* bokaleak bederen elkar jotzen dutenean (hitz bukaeran *oe* agertzen da bai O bai T-n):

Doea(don)060(4),61(4):*Doya*(don)T50(5),51,*Doyac*50,*doyen*53;*confesinoya* T72,73,*confesinoya* 68/*confesinoia* 37,*confesinayaren* (sic) 71,*confesinoyaren* 62, 68;*absolbicinoya* 70;*devocinoya* 3;*oracinyac* 14;*obligacinoy-etati* 69;*tentacino-yan* 26/*tentacinoian* 4;*confirmacinoya* 37;*bedincacinoya* 43;*esplicacinoya* 57;*condenacinoya* 60 baina *Oliacinoia* 37;*persecucinoia* 53;*parcacinoia* 6;*comuninoia* 6, 37; *sermoia* 43.

Bestenaz, <*y*> ugari ageri da diptongoetan, batez ere hitz bukaeran, baina <*i*>/-<*y*> zalantza da nagusi (soilki *Jangoycua/Jangoicua* kasuan jaso ditugu i-dun grafiak)

T: *Bay* T13,16,17(3),18,48,59,63,74;*nay* 54;*amay* 17,56;*diraubenay* 18;*illay* 36; *amesezcuay* 30;*gauzay* 30;*jay* 34;*orayn* 62;*gaysuac* 35;*lèy* 64;*oney* (=hauei) 54; *Erreynuba* 24, 53/*Erreinuba* 4;*orayndino* 65;*edoceymbere* 39;*ceyn* 18, 19, 26 (2), 30, 39/*cein* 5, 27, 29, 32;*edoceyn* 60;*beyn* 34,62;*oy* 64;*Jangoycua* 7, 12, 17 (4), 18 (2)/*Jangoicua* 8, 23, 28, 29 (2); *Jayncua* 58 (2), 64/*Jaincua* 4,58;*Jangoycuac* 12 (3), 16/*Jangoicuac* 55;*Jangoycuari* 35/*Jangoicuari* 43, 55;*Jangoyo* 17 (2), 18, 19, 30, *Jangoico* (sic) 17/*Jangoico* 5, 8 (2), 10, 55, 56;*Jangoycotasunaz* 20/*Jangoicotasunaz* 20;*Jangoycuaren* 45 (2), 62/*Jangoicuaren* 7, 10, 20, 63;*Jayncuaren* 66, 69 (2)/*Jaincuaren* 5, 7;*Jangoycuaz* 12;*Jayncuaz* 61;*Jayncuari* 64;*Jangoycozco* 18;*Jangoycuac* 18, 49 (2); *Jangoycuagaz* 23;*Jangoycuagana* 27;*Jayncuaren* 13 vs *Jaungoicua* 17; *Jaincuac* 3 (3), 6 (2); *Jangoicuagan* 5; *Jangoicotasunari* 8 (2); *goitu* 13.

Edozenbat aldiz agertzen da <*y*> beste kasu batzutan ere (-*e* eta kutsaduraz, agian, -*i* bukaeradun hitz batzutan -*tya*, -*guy-*, -*quy-* kasuetan eta abar.):

icusty T49;*enzutya* 49;*eguitya* 49;*ucututya* 49;*Vorondatya* 50;*santya* 17;*andy* 64;*donguya* 31,63,71;*leguyac* 39;*beguyacaz* 66;*eztaguyen* 67;*daiquyan* 67;*gaisquynai* 26;*aguynuduten* 34;*ory* 13 (2)/*ori* 27;*by* 58;*yragotia* 35;*yto* 33;*baqueya* (!) 51; *artzeya* (=artzeia) 41, 49.

2. *iV^(a)-* (O) ---> *jV* (*T*)

Bai <**e* (bokale aurrekoan) bai <**dj* kasuetan gertatzen da, azken honetan normalagoa delarik.

Salbuespenak O-n: *Jangoico*, noski (baina *iabe en* 63(2) eta *Jaquintasun en* 60 (*Jesus, Maria ta Joseren devociñoco...*, 1764, *iaquin*, *iaquituria* etab. baina *jabe* eta, noski, *Jaincoa*). Kardaberaz <*j*>ren kontrako zen, teorian behintzat (*Eusqueraren berri Onac*, 24), eta bizkaierazko idazlanetan <*i*>dunak nagusi dira aipatu salbuespenak kontutan harturik:

iarriric 06: *jarriric* T5; *iabe en* 063 (2): *jaube* T53; *iakan* 041, 52, *baiaco* 54, 82, *ezpaiaco* 82; *jacan* T42, *jacón* 31, *jacalaco* 71; *iatorzu* 013, *iatorcuna* 50; *jatorzu* T10, *iagote* 029, *iagoquee* 55: *jagocue* T22.

1783ko edizio hau baino lehen, Olaetxearen dotrinareneta (1763 —ikus “Avisoa”—, 1774, 1780) <*j*> (bokale aurrekoan) idazten da. Geroago markinarrek sendotu zuten baina Añibarrok *Escu-liburua*-ren 2. edizioan (1821) aldatu eta <*y*> bultzatu zuen, J. M. Zabala jarraitzaile zuela.

3. *tcV^(e,i)* (O) -> *tzV^(e,i)* (*T*)

E, i bokaleen aurrean O-n *tc* idatzi ohi dena, *tz* T-n:

curutce 03, 4, 13, 14 (3), *curutceac* 17, *curutcearen* 17, *curutceco* 26/*curutce* 15, *curutzeac* 17: *curutze* T11 (2), *curutzian* 20; *quentceco* 051: *quentzeco* T39, 40; *gorputceco* 034: *gorputzeco* T30, 64, *gorputzian* 65 vs *gorputceco* 49; *Biotceco* 051, 79 (3), 81, 86, *biotcera* 93: *bijotzeti* T53; *atzerapen* 057= *atzerapena* T46; *bicitcea* 07; *vicitzia* T63, 71; *eriotzea* 011: *erijotziaz* T13, *erijotzia* 56, *eriotzia* 66; *zortci* 063/*zortzi* 62: *zortzi* T52, 53; *zortcigarrena* 09, 41, 53: *zortzigarrena* T5, *zorzi-garrena* 7, 32 vs *zorciarrena* 43; *bederatci* 052: *bederatziz* T42; *bederatcigarrena* 09, 43, 53, 61: *bederatzigarrena* T7, 33, 43, 51; *etcitean* 061: *etzieran* T13.

Aldiz <c> idazten da ia beti *e*, *i* bokaleon aurrean bai O bai T-n, zalantzatxo batzu (*ceu/ zeu, ceure/ zeure* edo <z>) dun hitz bakanen bat ezik. Asimetria bat gertatzen da, beraz, grafia hauetan Tolosako edizioan.

Larramendik hasi eta Mendiburu eta Lariz-ek (1773ko ediz.) ezarritako bidetik (cfr. J. A. Lakarra “Larramendiren Azkoitiko Sermoia [1737]”, *ASJU* XIX) dabil T *tz* hautatzean. Geroago, markinarrak zalantzan dabiltsan bitartean, Añibarrok *tz* hautatuko du, Larramendiren ildotik, baita *n*, *r*, *l* ondoan ere. N ondoren, bai O bai T-n *cV^(e,i)*, *zV^(a,u)* da nagusi (adib. *enzun*, *eranzun* eta gazteleratiko hitzetan: *esperanza*, *ciencia* ...), digrafoak gutxiagotan azalduaz. Aldiz, *r*, *l* ondoren ugariagoak dira hauek bietan. Honetan Kardaberazen joera (*Ejercicioac*, *Jesus, Maria ta Joseren devociño batzuc* ...) jarraitzen du, orohar, Tolosako edizioak.

<*s*> eta <*z*>, *ts* eta *tz* ongi bereizten dira bai O bai T-n. *Ts*-ren ordez O-n *st* batzu ageri dira, T-n zuzenduak: *deustezu* 036, 55: *deutsezu* T28; *deustegu* 036: *deutsegu* T28.

<*s*> bitua ere, *hots*, *ss* usu ageri da bai O bai T-n. Edozenbat hitzetan, O-n beti edo ia <*s*> bakarra dagoenean, T-n bitua da nagusi:

jausi 034: *jaussi* T26, 42, *jaussitassun* 46 baina *jausten* 26 (2), 42, *jausteco* 70; *jasteco* 035: *jassoteco* T26, *Jasso* 23; *osoa* 041, 43, *osasuna* 54: *osobat* T31, *ossua* 34, *osoro* 40, *osasuna* 44/*osoz* 60, *osuaz* 62; *mesedeac* 030: *messediac* T23, 27, *mesede* 50; *esan* 031, 25, *esazu* 30, 43: *essan* T11, 14, 17, 19 (2), 23, 26, 27, 31, 33, *esai-zu* 15/*esan* 27, 61, 70, 71 (2), 73, *eseban* 27, *esaizu* 15; *esanaz* 04, *esana gaitic* 53: *essanaz* T3, 43 (2), 53, 64, *essanadan* 24, *essaca* 33; *esatea* 0 42, *esatean* 30: *essatia* T7, 33/*esatia* 71; *essaten* 028 (cfr. *Ejerc. I* *essadazu* 344 (*Coplas*), *essango* 346): *essaten* 21, 23, 27, 33 (2)/*esaten* 13, 57, 72; *asserracunciaren* T47, *asserreric* 53.

Beste hitz edo atzizki (-tasun) batzutan, ordea, zalantzan <*s*> bakardunak nagusi ateratzen dira:

icusi (= 020, 47) T15 (2), 25, 68, *icusico* 52, *dacusen* 28, *dacusun* 29, 37, *dacuscu-zan* 69, *eztacusuna* 38/*icussi* 15, 36, *icussita* 28; *guraso* (= 011) T66, 67, *gurasuac* 67, 68, *gurasuetati* 39, *gurasuen* 32/*gurasso* 9, *gurassuai* 7, 31, *gurassuen* 31; *ondasunen* T33, 46, *ondasunen* 53, *ondasunetan* 21/*ondassun* 7; *ciurtasun* 53/*ciur-tassun* 52, *ciurtassuna* 48, *ciurtassunaren* 54; *ontasuna* 51 (2)/*ontassun* 56; *sendo-tasunaren* 50/*sendotassuna* 48; *zorijontasunac* 52/*zoriontassunac* 53; *Jangoicot-sunaz* 20, *Jangoiyo tasunaz* 20; *Guizatasun* 8, *Guizatasunari* 9, *Guizatasuna* 57; *argaltasunac* 35; *naguitasunez* 37, *Naguiatasunaren* 47, *naguitasuna* 45; *cequen-tasuna* 44, 46; *Prestutasuna* 47; *garbitasuna* 47, 51; *Prestatasuna* 47; *biguntasuna* 51; *zuritasunaz* 59; *gogortasuna* 60; *gozotasun* 6; *ausi* T61, *austendanian* 45/*aussi* 45; *nausienera* 64/*nagussijaguac* 32; *gose* (= 062) 54/*gosse* 52.

Latin edo gazteleratiko hitz batzutan, aldiz, O-n *ss* dago eta T-n bakarra:

posseidu 062, *posseiduten* 63; *passiño etan* 064; *necessidadezco* 048; *confessadu* 051 (2), 78, 82: *confesau* T69, 71, 72, 73, *confesautzaca* 71/*confessau* 42; *confesetea*

044, 82 (3): *confesetea* T34, *confesetara* 64, *confesetan* 69, 70, 71, 72, 73/*confessetan* 55; *confesetaco* 077, 82: *confesetaco* T69/*confessetaco* 56; *confessore* 082: *confessore* T73, *confesoreric* 74, *confesoriac* 73, 74/*confessoriac* 40.

Izan ere Kardaberaz eta Larramendik erabili izan zuten *ss* digrafoa horietako hitz batzu idazteko: *Egerc.* I 99 *confessore*, 266 *confessioan*, 263 *confessatcen*, 25 *confessio*, 250 *confessoreac*, 259 *confessatu*; 13 *essamen*/309,320 *esamen*; *Azkoit.Serm.* (1737) 11 *passio*, 14 *passioco*.

Geroago, P. P. Astarloa *ss* euskal alfabetoan sartzearen alde aterako da eta idazterakoan erabili ere erabiltzen du. Baita bere anaia Fr. Pedro ere: *Urt. Dom.* t. II 89 *gossiac*, 116 *asserria*.

4. *ss /š/ (O) --- > < s > (T):*

elessa 07, 19 (2), 20, 28, 29, 30, 35, 37, 43, 44, 47, 51: *Elisa* T6, 22 (2), 27, 34 (2), 37, 42, 44 baina *Elissa* 16; *elessaco* 014: *Elisaco* T14, 15 (2), 45; *Elessea* 028, *Elesse aren* 054, *Elessaren* 56: *Elisia* T22, 29/*Elissia* 21, *Elisara* 62, *Eliz-guizonac* 44; *guessoac* 045: *gaysuac* T35, *gaiso* 64; *noss* 022, 46, 55 (2) baina *noz* 16: *nos* T13, 36, 45, 65; *isilecua* T33, *isildu* 64, *isilduten* 74.

Kardaberazek *ss* erabili ohi zuen beste obretan ere: *Egerc.* I 316 *issill*, 345 (Coplas) *issillic*; 268 *gassoric*, 318 *gassioac*; *Eusqueraren berri onac* 61 *gassoquin*, 62 *gassoai*; 38 *guisagassoa*. Larramendik, aldiz, *is* (hiztegian) eta *sy*. J. A. Mogelek *eleis* sermoietan, *eless*—Kardaberazek legez—gehienbat *P.Ab.* eta *Conf.* *Ona-n*, *nos* *P.Ab.* eta alegietan, *gaiso* sermoi, *P.Ab.* eta alegietan baina *gaicho* *Conf.* *Ona-n* eta *issila* beti *P.Ab.*, alegi eta *Conf.* *Ona-n*.

5. *iñV (O) -> inV (T)*

Sistematikoki gertatzen da *-ino* (< *-ion*) kasuan:

oraciño 035, *oraciñoac* 18, 30, *oraciñoen* 24: *oracinoe* T24, *oracinoya* 14, *oracinoeric* 27; *confesiñoa* 048: *confesinoe* T69, 74, *confesinoeti* 70, *Confesinoia* 37, 40, *confesinoyan* 73, *confesinoera* 70, *confesinoeco* 39; *comuniñoa* 07, 48: *comuninoia* T6, 37, *comuninooeco* 43, 60; *devociño* 038, *devociñoa* 3: *devocinoe* T29, *devocinoya* 3; *confirmaciñoa* 048, *confirmaciñooco* 50; *confirmacinoya* T37, *confirmacinoco* 39; *tentaciñoan* 05, 34, *tentaciñoen* 54: *tentacinoian* T4, *tentacinyan* 26, *tentacinoen* 44, *tentacinoe* 13; *bendiciñoa* 053: *bedencacinoya* T45; *oleaciñoa* 048: *oleacinoia* T34, *olia-cinoia* 37, *Oliazinoeco* 43; *encarnaciñooco* 068 (2): *encarnacincoco* T57, *encarnacincocio* 57; *paraciñoa* 053; *Estrema Uciñoa* 048; *divisiño* 017; *disposiciño* 051; *persecuciñoa* 064; *esplicacinoya* T57; *persecucinoya* T53; *absolbicinoya* T70.

Beste hitz batzutan ere bai, inoiz zalantzaren bat izan arren:

Christiñau 028, 30, 31, *Christiñaua* 13: *cristiñauen* 13: *cristinau* T3, 10, 22, 69, *cristi-naubaren* 10; *iñor* 041, *iñori* 41, *iñoen* 42, 43: *inor* T32, *inori* 32 (2), 54, *inoren* 33, *inoc* 65, baina *inos* 21, 63 baina *inorgati* 33; *jaquinaz* 018 (2)/*jaquinaz* 19 (2), *jaquinic* 78: *jaquinaz* 14 (3), 15, 67, *jaquinez* 66, *jaquinic* 69, *jaquinac* 71 baina *jaquimenac* 60; *díñozu* 029, *díñonac* 43: *dino* T60, *dinue* 65, *dinoza* 22; *Erreguña* 036; *díñadadean* 041, *díñaco* 54; *onegiño* (sic) 065; *premina* T31 (2), *preminadunac* 52, 53, *preminazco* 64 (*premiazco* 51), *preminazcua* 42, 71; *ariña* T42, *arinac* 71; *esamina* T69.

O-n bada *inV* ere:

Virginia 025, 26, *Virginen* 68, *Virgineari* 35, 87 (2) baina *Virgiña* 6, 8: *Virginia* T66, 27 (2), 55 (2), *Virginaren* 57 (2), *Virjiniari* 27, *Virginiagandic* 5; *Imagina* 036 *Ima-*

ginea 36, *Imaginai* 36; *sinistu* 010 (3), 11, 30, 38, *sinisetan* 28, 39 (3), *sinisetandot* (6), *sinisetea* 48: *sinistu* T8 (3), 9 (3), 29 (2), 30, 47, *sinistuten* 22 *sinistutia* 38; *eguinico* 039, 50; *eguinico* T73, 74, *eguinic* 57, *eguinac* 35 (2), 38, baina *eguiña* 65; *bardina* 027; *aleguinaz* T54, 69; *Adina* T49, 50; *atseguinic* T53 baina *atseguñen* 33; *cirquinic* T65; *ciquinac* T72; *ifini* T70; *orayndino* T65.

Jesus, Jose ta Mariaren devociño... (1764) liburuan dotrinan legez idazten ditu hitzak, hots, batzu *iñV* (*devociño*, *oraciño* eta *-iño* bukaeradunak, *Christiñau*, *erre-guiña*, *díñoan*, *diñaco...*) eta beste batzu *inV* (*VirginV*, *doctrinV*, *atseguinV*, *aleguinV*, *eguinV*, *deseguinV*, *ipini*, *sinistV*, *esquini*, *imagina*, *mina*, *zutinic...*) zalantza-txo batzu egon arren (*jaquiñac/jaquina*, *jaquinac*, *baciñean/cineanean*)

Aurretik, eta gipuzkeraz, *iñV* nagusi da *Egerc.* Iean baina zalantza ugari dago *Egerc.* II., III eta *Eusq.ber.on.-en* (azken honetan, adibidez, *jaquiñV/jaquinV*). Teorian < ñ > dunak hobesten ditu (*Eusq. ber. on.*, 25). Honetan ere Kardaberaz Larramendiren jarraitzaile dugu: “El ña, ñe, ñi, ño, ñu es corriente, aunque en tales quales voces ay alguna variedad como miña, ô minà, iñor, inor, ceiña, ceina. Dexando estas cortas diferencias se puede decir que este es el dialecto de mas gusto ...” (*Dicc. Tril.*, XXX “Dialecto de Guipuzcoa”). Larramendiren euskarazko idatzietan *iñV* guztiz nagusi ageri da, hitzen bat edo beste izan ezik. J. A. Mogel (*ca* 1800), Pr. Bartolome eta Fr. P. Astarloagan zalantza franko dago, honen arrazoia, ziur asko, idazterakoan bustidura berari-berariaz markatzea beharrezkotzat ez jotzea izanik (cf. L. Mitxelena “El texto de P. Ab.”, *ASJU*, 1978-79, 212, orain *SHLV*). Añibarroren *Esku-liburua*-ren 2. edizioan ere < ñ > ak gutxitu egiten dira (cfr. B. Urgell, “*Esku-liburua*-ren grafi aldaketak (1807-1821)” *ASJU*, XXI-2, 1987, 357-387).

-Vñ (O) ---> -Vin (T)

Hitz bukaeran, diptongo —ia edo ei batez ere— ondoren, aldaketa garbia T-n berriz ere:

ceñ 06, 13, 21, 24, 28 (2), 31, 32, 33, 34, 35, 38, 41 (2), *edoceñ* 50: *ceinT5*, 11, 17, 24 (2), 25, 27, 29, *ceyn* 18, 19, 21, 26, 39, *edocein* 60: *orañ* 06, 17, 63: *orain* T6, 14, 29, 53; *añ* 055: *ain* T45; *beñ* 044: *beyn* T34; *usayn* (= *usain* 059) T49; *oin* T68.

Testuinguru honetan Kardaberazek < ñ > z idatzi ohi zuen gehienbat bai bizkaierazko dotrina baino aurretik (*Egercic.* I., *Eusq.berr.On.*) bai geroago ere, bizkaierazko debozio-liburuan non dotrinako grafia beretsuak agertzen bait dira, sail honi dago-kionez, ezbaires bat gorabehera (*ain* 155). < Ñ > aurreko i zela eta ez zela, *Egercic.* Iean bere zalantzak izan ondoren, i alferrekotzat jo zuen (*Eusq.ber.on.*, 25) eta Larramendirekin eztabaidak izan zituen. “Escríbase *aiñ*, *ceñ* y no *añ*, *ceñ*” ziotson honek bere zentsuran baina Kardaberazek ihardetsi zion berari jarraitu baino ez zuela egiten, maisutzat hartuaz ortografian (cfr. “Larramendi y Cardaveraz. Censura y réplica inéditas sobre un libro de piedad *ASJU* II, 1968). Alabaina, euskaraz idaztean, hitz bukaeran Larramendik i erabiltzen du ezbairik gabe, oker ez banago. Ondoren ñ ala n jarri, hor du zalantza (*aiñ/ain*, *ceñ/cein*, *orañ/orain*). Geroago J. A. Mogel eta markinarrek bustidura markatu gabe idatzi zuten.

VñC (O) ---> VinC (T)

Diptongo ondoren kontsonantea dagoenean ere gertatzen da aldaketa hori:

zeñzuc 014, 18, 31, 48, *ceñtzuc* 51, *ceñ da* 40, 41 (4) baina *edoceymbere* 50: *ceinzuc* T11, 14, 24, 27, 37, 38, 40, *ceinda* 31, 32, *cein da* 31, 32 (2); *bedeñcatua* 053, *bedeñcatua* 53, *bedeincatuba* T53, *beincatuba* 53.

Egercic. Iean ere < ñ > dunak nagusi dira. Baita 1764eko bizkaierazko liburuan (*ceñzuec*, *ceñzuei*).

Kontsonantea ez baina bokalea doakionean ondorik, berriz, < ñ > nagusi da bai O bai T-n:

ceñen 028, *ceñegaz* 55, *ceñetan* 30, 38: *edoceñec* T21, 64, *ceini* 22, *ceñetan* 15, 29 vs *ceinec* 38, *ceinen* 22; *gañean* 028: *gañean* T50, *gañeti* 59, *ganeticuaz* 59 vs *ganan* 68, *ganeti* 22; *baño* 027, 39, 56... = T21, 30, 45 (2), 54.

Hala ere, badira < n >dunak bai O bai T-n:

erreinua 036, 62, *erreinadu* 32 = *erreynuba* T24, 53, *Erreinuba* 52 (2); *Seina* T64, 65, 66, *seinac* 44, *seinari* 63; *ezainera* T61.

Grafia berak ageri dira *Egerc.* I, II, III eta 1764eko debozio-liburuan ere (adibidez, azken honetako *baño*, *oñen*, *soñeco*, *-raño*, *ceñV*, *señV* baina *erreinu*). Honetan ere Larramendiri jarraitzen zion, zeinek *oñac*, *baña*, *baño*, *ceña*, *soñeco*, *-raño* idazten baitzuen (*i*-dunak gutxiago dira), Kardaberazek dioen bezala. Markinarren artean bi joera nabarituko dira: bata *VñV*, hots, *-añ-*, *-eñ-*, etab. (*i* gabe), J. A. eta J. J. Mogelengan. Besteak *VinV*, hau da, *-ain-*, *-ein-* etab. Pr. Bartolomegan, baita Fr. P. Astarloagan.

Hitz bukaeran *-in* nagusi da bai O bai T-n:

eguin 03, 16, 25, 54 eta beti: *eguin* T13 eta beti; *arin* 043: *arin* T33; *atseguiñ* 053, 56, 57; *atseguiñ* T51; *jaquin* T14, 71; *utseguiñ* T72; *eraguiñ* T63; *ciquin* T71; *bardin* T63, 67; *baldin* T66: *gueijeguiñ* T46; *ecin* 037, 56, 58.

Egerc. Iean *-in* nagusi da hitz gehienetan, zenbait zalantza badiren arren (*Egerc.* Iean [Coplas] *eguiñ/eguin*, *eciñ/ecin*). *Eusq.ber.on.-en* < ñ > zalea izan eta hala idatzitzen arren (*eguiñ*, *jaquin*) ez dirudi letra horren beharrik ikusten duenik testuinguru horretan. 1764ko debozio-liburuan miñ. Larramendiren euskalzko zatietan ere *-in* nagusi da (soziat. *-(ar)equin*, *eguin*, *equiñ*, *jaquin*, *ecin*, *nadin* baina miñ), zalantza batzu izan arren. Markinarrek eta Añibarrok ere 1821ean halatsu idazten dute.

Albokariari dagokionez, bokalartean *ll* dugu nagusiki bi edizioetan, hots, *VillV*:

illa (muerto) 06, *illac* 27/*ilac* 12: *illa* T68, *illac* 21, 35, *illaren* 65, 68 (2); *nescatillac* T67: *milla* T72; *eguillia* T5, 18, *eguillari* 31; *ibillune* T71, *ebillen* 66; *billa-cuntzia* T69.

Testuinguru honetan Kardaberazek —Larramendik bezala— *ll* idazten du usueñik baina badira < l >dun adibideak ere. 1764eko bizkaierazkoan hitz gehienetan *-ill-* nagusi den arren, beste batzutan ez da hala (*ibili*, *ilic*, *erabili*). Añibarrok *Escu-liburua-ren* 1. edizioan (1802) *ll* erabiltzen badu ere maizenik, 1821ekoan aldatu eta *l* hautatzen du. Beste testuingurueta ere (hitz bukaeran nahiz ondorik kontsonantea doakionean) askozaz gutxiago erabiltzen du *ll* 2. edizio horretan.

Hitz bukaeran, kontsonante ondoren, *-ill* ageri da bietan, dauden kasu apurretan: *ill* (morir) 03, 20, 26, 27: *ll* T3, 5, 20, *ill* batec 68 baina *il* 63.

Egerc. Iean *-ill* azaltzen da ia beti (*ill* mes, morir, *humill*). 1764eko bizkaierazkoan zalantza dago (*umill* baina *isil*, *Gentil*), Larramendigan bezala (*Dic.tril. ccjv isill, ccjv dabill* baina *Azk.serm.* (1737) 2, 4, 7, 14, 19, 20 (2), *il*, morir).

Ondorik kontsonante bat duenean zalantzak dira T-n: *ilteco* 027, *iltea* 41, *ilten* 51: *ilteco* T21, *iltia* 32, *ilten* 40/*illda* 65, *ill-dan* 68, *illtera* 68.

Kardaberazek ere baditu, *Egerc.* Iean nagusi bait da *ll* eta areago II, III.ean baina Larramendik, adibidez, ez zuen, ziur asko, beharrezkotzat jotzen testuinguru horretan, hitz bukaeran bezala: *Azk.serm 10 iltzea, 11 iltzeac* (*baina gallentzen, dollowqueria, masallecoac...* nagusi dira, *i* gabekoak bezala, agian).

6. Sistematikoak ez diren beste aldaketa batzu

O-n < b >z idatzi ohi diren zenbait hitz T-n < v >z idazteko joera bat dago, latinez ere hala idazten direnean. Horietako batzutan T-n < v > dago beti edo ia (*vici, vicitza, viztu*):

biciac 06, 12, 27/*viciac* 45, *biciaren* 25, *bici* 54, *biciaz* 39: *vicijac* T5, 21, 35, *viciaren* 19, *vici* 10, 30, 44, 69, *vici-moduba* 19; *biciiza* 07, 53, *bicicea* 7: *viciiza* 6, 43, 74, *vicitzia* 6, 65, 71 (2); *biztu* 027, *biztuzan* 6, 27: *viztuzan* 5, 20, *viztuco* 23, *viztuera* 6; *berba* 015, *berbeac* 35/*verbaz* 41, 65: *verba* T12, 32, 65, 71/*berba* 12, 23, *verbiac* 27, *verbaz* 32, *verbiaz* 55, *verbac* 64, *verben* 59.

Beste batzutan zalantza dago edo < v >dunak ere badira, behintzat, nahiz eta < b >-dunak nagusi izan (salbu *vitarte*):

bide 081, *bideti* 81: *videti* T67, 70, *vide-urco* 70/*bide* 40, 56, *bide bagacoric* 7; *Jaqinividia* (izenburuan), *jaquinvide* 62, *eguinvide* 69/*escabide* 24, 26, *escabide* 24, 26 (2), *ezaubide* 70; *bitarteco* 07: *vitarteco* T6, *vitarte* 38, *vitartez* 37/*bitartecatzat* 74; *vorondatea* 032 (3), 60 (2), *vorondate en* 42: *borondatia* T4, 25 (2), 49, 60/*Vorondatya* 50, *vorondate* 58; *vorondatez* 04, 7: *borondatez* T37/*vorondatez* 72; *vorondatezcoac* 047: *borondatezcuac* T37.

Aldiz, latin antz edo eredu ortografikorik ez duten hitzetan, < b >:

biot (sic) 03: *bijotz* T52, 54, 56/*vijotz* 3, *bijotza* 23, 26, *bijotzeco* 42, *Bijotzeco* 51, *biotzeco* 70/*viotzeco* 60, *bijotzeti* 52, 53.

Noski, < v >z idazten da latin edo gazteleratiko hitza, hizkuntza horietan bezala:

virtutez 036, *virtuteac* 48: *virtutez* T28, *virtute* 38 (2), 48 (2), *virtutiac* 37, 53, 60; *servidu* 09, 59: *servietaco* T11, 49, *servietan* 56; *sobervia* 055, *soberviaren* 57: *so-verbija* T44, 45, *soverbijaren* 46; *wengau* T64; *vicio* T46; *visitau* T35; *venialac* (= 050) T39, *venialtzat* 71; *salva* 083 (2): *salvau* 37, *salvadu* 19, *salvètiarren* 9, 67, *salvetian* 67, *salvadoria* 9, 18/*salbau* 63, 72 (2).

Kardaberazek < b > hobesten zuen “Eusquerazco itctan”, *Eusq.ber.onac-en* 24-25. or. eta *Jesus, Maria ta Joseren devociao* ...-ren ikustazaleei (cfr. Telletxea Idigoras “Larramendi y Cardaveraz” aipatua) adierazi bezala, nahiz eta ikusi dugunez, berak ere latinaren eta gazteleraren usadioa kontutan izan. *Egercioac* I, II, III.ean < b > erabili ohi du euskal hitzetan. *Jesus, Maria ta Joseren devocino batzuc* bizkaierazkoan ere (1764) dotrinako grafia berak edo antzekoak agertzen dira (*bici, vorondate, biotza, verba*). Ezagutzen dugun gipuzkerazko dotrinan, ordea, haren grafiak aldatzen dira (*vicitza, vicia, borondate*). Larramendiri jarraitzen dio hein batez Kardaberazek, hark < b > euskal jatorrizko omen diren hitzetan eta < v > gaztelerazkoetan bultzatu bait zuen, zalantzatxo batzu gora behera (*bicia-nagusi dena, nahiz eta Azk.serm. (1737) vici, vicitza, vizcorra-, bide, servitzari, vicioen*). Olaetxeak, aldiz, < v > hobesten du (1763ko ediz. “Avisoia”). Geroago, J. A. Mogelek alferrekotzat jotzen du < v > (*P. Ab. “Nomenclatura”*), nahiz idazterakoan bere zalantzak dituen, eta *Conf.Ona-n*

< b >ren aldeko joera nabaria erakusten du (*bicitza, biztu, bijotz...*). Jokabide hau, gutti gorabehera, Añibarrok bere *Gramatica bascongada-n* adierazi zuen bera da: “Ninguna voz (sic) bascongada trae consigo V consonante, sino B: *barria, biotza, bicitza, bizcaya, zabala...* Con todo, algunos escriven con V consonante las voces que la tienen en latín o en castellano, v.g. *videa, vicitza...* via, vita”. P. P. Astarloa < v >ren aurka ateratzen da euskal alfabetotik baztertu (“letra defectuosa e intrusa ilegítimamente en su alfabeto” *Disc.Filos.*, 1881, 23) eta < b > bultzatuaz, J. A. Zamakola duela jarraitzaile. Eta Añibarrok ere bere *Escu-liburua-ren* 2. edizioan (1821) jokaera aldatuko du, aurreko edizioiko < v >en ordez < b > jarriaz (cf. B. Urgell aip.art., 372-376).

Mb (eta *mp*) ageri da O-n, Kardaberazek hala arautu (*Eusq.berr.on.*, 27) eta idatzian betetzen duelarik, Larramendi bere maisuak bezala, “euskarazkoak” omen diren hitzetan bederen. Baita T-n ere, salbu bereizitako hitzetan (*Cemba baina Eguin bedi* 4) edo elkartuetan (*jaquinividia*, izenburuan, *eguinvide* 69).

< H >rik ia ez da ez O ez T-n. Kardaberazek ez zuen horren beharrik ikusten gipuzkera eta bizkaieraz bederen, hitz batzutan gutxi edo asko erabili arren: *humill* eta eratorriak, *hura, heredero...Egercioetan; behar, hau* O-n (gipuzkerazko dotrina ezagutzen dugunean gehiago dago baina egileaz bestek moldatua da liburu hori). Horietako batzu, erdaratikoak, datozi T-n, O-n ez bezala:

humildadia T46, *Humildadiaz* 47, *humildadez* 27; *honraduba* 24, *honràn* 32 vs *onriari* 7, *onrra* 67; *herederu* 38.

Azentuari dagokionez, O-n ez dago ia. T-n, aldiz, eurrez ageri da. Zalantzhan, kasu frankotan: *dá/da*, baita *dirà/dira* (lehena usuago) galderetan; *dà/da, dirà/dira* (*biar dá, biar dirà* maizago), baieztapenetan; *badà/bada*(pues); *dagò/dago, derichò/dericho*, haiet *dabè/dabe* (*dabè, dabèn* usuago baina *deutsègun* azentugabea baino urriago). Beste batzutan azentudunak gabeak baino ugariago dira (gen. pl. -èn- salbuespenekin, adib. *gutzien-*, nom. pl. *onèc*). Beste hitz, atzizki edo adizkietan gabeak ugariago dira. Ez dugu adibiderik jarriko ez luzatzearen. Jakina denez, Kardaberazek azentua gutxi erabiltzen du (*Egerc., Eusq.ber.on.*). T-ko zenbait frankotan ageri dira, adibidez, J. A. Mogelengan (*dà, dirà...*). Añibarriori dagokionez, *Gramática* eta *Escu-liburua-n* (1802) azentu larramenditar eta bereizgarria erabiltzen bada ere, 1821ean ezabatzen du.

Azkenik, hitzen lotura edo bereizketari dagokionez, O-n izen eta deklinabide kasuak, bederen, bereizteko joera nabaria dago eta T-n elkartzeko. T-n, gainera, gidoia erabiltzen da, franko aldiz, kasu batzuetan (izen eta deklinabide-atzizki, adizki, elementu enklitiko). Ezagutzen dugun Kardaberazaren gipuzkerazko dotrinan ere antzera gertatzen da. Larramendik, bere zentsuran, izen eta kasuak elkartu baina aditz nagusi eta laguntzailea berezi behar direla oharrerazten dio. Kardaberazek onartzan du esana baina izen eta kasuak bereizteko joera azaltzen du berriro ere, 1764eko bizkaierazko debozio-liburuan behintzat, lehen baino gutxiago izan arren. Aditz kontuan kasu gehiago egin ziola dirudi.

Morfología

Gen. s. -en (O) ---> -aren (T)

Genitivo singularrean O-n -en dugu usu, pluralarekin nahaspidea sortuaz. Adibide batzu soilik:

Jaungoicoen 031, 18, 21, 27, 32, 44, 48, 56 (2), 62, *Jaungoicoenac* 44: *Jangoicuaren* T10, 21, 34, 38, 52, *Jangoycua-ren* 16, 45; *pecatuen* 03 (sing.?); 52: *pecatubaren* T3;

eguijazcoen 010: *eguijazcharen* T8; *santuen* 11 (etorrera s. beguirà), 25, 61, 63 (Espíritu S.), *Santen* 18 (Elessa Ama S. Mandamentuac)/*Santearen* 19: *santubaren* T19 (s. zain), 51, 53 (Espíritu S.); *cristiñauen* 013 (2): *cristinaubaren* T11 (2); *Cristo* 013, 28: *Cristoren* T11, 22; *demonioen* 025, 54: *diabrubaren* T44, *Diabruaren* 19; *lurren* 06: *lurraren* T5; *arguien* 03: *arguijaren* T3; *obispo en* 053: *obispuren* T43; *Jaqintasun en* 060: *Jaqiturijaren* T50; *embidia en* 057 (2): *embidijaren* T47; *Gula en* 057: *Gulerijaren* T47; *dagoanen* 036: *daguanaren* T28; *dabenengen* 051 (eguitem d. arimia): *dabenaren* T40.

1764eko bizkaierazko debozio-liburuan Kardaberazek bereizketaren beharraz iharduten du espresuki "Iracurle bizcaitarrari" hitzaurrean, bere jokabidea aldatuaz (ezagutzen dugun gipuzkerazko dotrinan ere bereizten da).

Noski, -aren ere bada O-n eta, gainera, horietako zenbait T-n -co bihurtzen dira:

Aimearen arerioac 057: *Arimaco Arerijoac* T47; *Gorputz en Sentiduac* 059: *Gorputzeco cenzunac* T49; *Aimearen Potenciac* 060: *arimaco almenac* T49; *Elessaren* 56 (E. Mandamentu), *Santearen* 19 (Elessa Ama S. Sacramentuac): *Elisaco* T45 (E. Mandamentu), 15 (E. Sacramentubac).

onen, aen, aec, gure, zure (O) ---> *bere, eurac, euren, gueure, ceure* (T).

O-n pertsona izenordain eta erakusleek genitiboan forma normalak dituzte. T-n, ordea, bihurkari eginik azaltzen zaizkigu:

Onen 058 (Mundua ganic celan igues eguitenda? Er. *Onen pompa...*, 36: *Bere* T47 (Bere andiuste...); *Aen* (haren) 011 (jatsi zala infernu etara, eta aen etorrera santuen beguire... 23, 26 (2), 36, 38: *bere* T9 (...bere etorrera...), 18, 20 (2), 28, 30; *aec* 062 (Zorioneocac negar eguiten dabenac, cerren aec consoladuac izango direan): *eurac* T52 (Zorijonecuac ...cerren eurac ...; *aen* (haien) 048 (Ce gauza dira Sacramentuac? Er. Dira ...aen bidez ...), *aena* 62, 63: *euren* T37 (Dira ...aguiri batzuc, euren vitartez ...), *eureka* 52, 53; *gure* 05 (parcatu eiguzuz gure zorrac gue gure zordunai ...), 21, 31 (3), 33 (2), 36, 37, 49, *gurea* 7 (esperanza gurea. Salvea): *gueure* T4 (...gueure zorrac gue gueure zordunai...) 16, 23 (2), 25, 26, 27, 28, 38, *gueuria* 6 (2) (esperanza gueuria, bitarteko gueuria. Salvia), 26 baina *gure* 031 (Nun dago gure Jangoicoa?) = T23 (Nun dago gure Jangoicua?); *zure* 08 (eracutsi eiguzu Jesus zure sabeleco ...): *ceure* T6 (eracuscuzu Jesus, ceure sabeleco...).

Nor ere erabili arren, *cein-erako joeratxo* bat dago T-n:

... *nor da* Jesu Christo? 025: *Ceindà* Jesu Cristo? T19; Aita Santua *nor da?* 028: *Cein* da Aita Santuba? T22; Virginia Maria ... *nor da?* 036: *Cein* da Ama Virginia ori? T27.

Adiz laguntzailearen erro -gui- ---> -i- (T)

ezcaguizala 034 (ichi e.): *ezteigula* T26 (ichi e.); *daguiala* 032: *daijala* T24; *daguiezan* 055: *daijezan* T44; *gaguizuz* 05, 14, 34: *gaizuz* T4, 12, 26; *gaguizan* 014, 15: *gaizan* T12(2); *gaguizala* 034, *gaguitzala* 65: *gaiuzala* (sic) T26, *daguiala* 082 (al d.): *aldayala* T70; *deguiogun* 036 (erreverencia d.): *daigun* T28 (erreverencijsa d.); *eguiozu* 038: *eijozu* T29; *eguiguzuz* 033: *eiguzuz* T25; *leguiguzala* 033: *deiguzala* T26.

T-n ere badira -gui-dun zenbait: *eguizu* 08 (Erregutu e.) = T6; *eguidazu* 018 (esan e.) = T14 (essan e.); *eiguzu* 034 (ez e.) = T26.

Zenbaitetan, **edin, izan, egin* aditz laguntzaileen -que- alegiazkoia, O-n agertzen dena, T-n desagertzen da:

leiteque 083 (*salva l.? Er. Ecin salva l.*): *leitè* T72 (*salbau l.? E. Ecin salbau l.*), 60
(etorri l.); *liztateque* 051 (*ondo l.*), 81 (*condenauco l.*): *liztate* T42 (*ondo l.*), *liratz* T58; *leique* 083 (*salatu l.*), *leiquee* 0106; *lèy* T64 (*batiatu l.*), 63 (*euqui l.*), 66
(*esan l.*).

Aditz izen deklinatua: -ete, -etea, -etan, -etara, -etaco/-tcera, -tceco (O) --->
-t(d)utia, -t(d)uten, -t(d)uteco, -t(d)utera (T):

parquetea 045: *parcatutia* T35; *parquetaco* 050: *parcatuteco* T39 (3) baina *parcaetan* 04, 5; *parquetan* T4, 26 eta *parcatuten* 052 = T42; *sinisetan* 020, 21, 28, 39:
sinistuten T16 (2), 21, 30; *siniseta* 020, 49; *sinistutia* T15, 38 baina *sinisetan* 06, 7
= *Sinisetan* 5, 6; *adietan* 013, 26, 41: *adituten* T11 baina *adituten* 041: *adietan*
T20, 32; *obedecietara* 028: *obeidutera* T22; *aurquietan* 050: *arquituton* T39 vs
arquietan 13; *ezconetaco* 054, 55: *ezcondeuteco* T44; *artcera* 03: *artutera* T3;
quenteoco 055: *quenduteco* T44; *esueqtea* (sic, *esquetea*-ren ordez) 030: *escatutia*
T23; *batea etan* 050: *batiatuten* T39; *confirma etaco* 050: *sendotuteco* T39.

Alderantzizko adibide batzu ere badira, adibidez -duten O-n edo -etara T-n:

aguinduten 042, 44 = T32 (3), 33, 34, 42; *ceñatutera* 03; *ceñatuten* 015 = T12; *ostutea* 09: *ostutia* T7; *adituten* 013: *adietan* T11; *escatuten* 032, 33 = T25 (2); *escatuteco* 035 (2) = T27 (2); *juzguetara* 012: *juzguètara* T10; *servietara* 013: *servie-*
taco T11; *adietan* 026 = T20; *adituten* 041: *adietan* T32.

Emon aditzean O-ko *emaite-* T-n *emote-* bilakatzen da: *emaiten* 023, 24, 34, 111;
emoten T23, 24, 26, 56; *emaitea* 029, 45, 46 (3); *emotia* T32, 36 (3), *emaiteco* 048, 54
(2), 55 *emoteco* T10, 44; *emaitera* 012, *emaite agaiti* 25.

-adu partizipioa (O) ---> au (T)

libradu 04 (3), 5, 19, 34 (2): *librau* T3, 4, 12, 26 (2) vs *libradu*; *visitadu* 046: *visi-*
tua T35; *comulgadu* 044: *comulgau* T34; *obligaduric* 03: *obligauric* T3; *erreinadu*
032: *Aguintau* T24 baina *salvadu* 025: *Salvadu* T19; *alabadu* T28; *adoradu* T30.

Adizki trinkoak erabiltzeko joera bat bada T-n, aditzok O-n ere badiren arren.
Alderantzizko kasuak ere inoiz gerta daitezke:

ecarten deuscuzan 034: *dacarguzan* T26; *irauteen dabenari* 024, *irauteen dabenac*
39: *diraubenay* T18, *dirauben* 64; *icusi eztoguna* 049: *eztacusuna* T38 baina
dacusun 038, 47 (= T29, 37), *dacutsuz* 090, *dacust* 112, *gozeten dagozan* 037
(Jangoicoa g.d.): *dacusen* T28 (J.d.); *eracutsi eiguzu* 08, *iracasten deuscun* 020:
eracuscuzu T6, *daracuscun* 16; *perseguietan gaituzan* 016 (gure arrioac ...p.g.):
darraicuzan T13 (d. guree arrijuac); *daguigula* 032: *eguin daigula* T25; *digula*
033: *emon deigula* T25.

T-n ohitura adierazteko partiz. + *eroan* (*daruia, darue* ...) perifrásia agertzen da,
zati erantsi baten gehienbat ("Jaquinvide biar andicua...", 62-68) O-n ez bezala:

-ten 065 (Baquezco obrac eurakan, ta besteacan eguiten dituezanac, 48 (emaiten
d.): *daruecuenac* T54 (Euren burubai, ta bestenai baquia emon d.), *darue* T38

(emon d.); *darue* T64 (euqui d.), 72 (utseguin d.); *daruez* T64 (isildu d.); *daruan* T64 (diadar egun d. pecatuba, eta Jayncuac firme castigau oy dabena) baina *oi* 040 (essan o.) = *oy* T64 (castigau oy dabena).

O-ko *deuste-* T-n *deutse-* eginik aurkitzen dugu:

deustegu 037 (bear d.); *deutsegu* T28 (biar d.); *deusteguzana* 033 (d. leguez); *deutseguzan* T25 (d. leguez); *deustegun* 05, 33: *deutsegun-leguez* T26 baina *deustegun* 058 (Igues egun bear deustegun Arimearen Arerioac) = T47; *deustegula* 049: *deutsegula* T39 (eguiten d.); *deusteza* 036, 55: *deutsezu* T28, 45 baina *deutse* 01 (dediquetan d., izenbur.).

Hitz ordena

Galderetan galdetzaileak eta aditza, batez ere, O-n atzera bota ohi dira normalki. Aurrera, perpaus hasieran, ordea, T-n. Adibide batzu jarriko ditugu soilki, hitzen ordena-aldeketa orokor honen erakusgarri:

Irugaren egunean celan biztuzan? 027: *celan viztuzan irugarren egunian?* T20; *biciac, eta illac juzgaetara noss etorrico da?* 027: *Nos etorrico vicijac ta illac juzguetara?* T21; *Mandamentu onetan cer aguinduten da?* 042 (2): *Cer aguinduten jacu orretan?* T32 (3); ...*eguiazco proposito beardana badaucu?* 082: *badarua benetako proposituric?* T70; *Jesu Christo jaioten icusi cenduan?* 020: *Icussi cenduban jayotzen Jesu-Christo?* T15; *oraciñoen artean onena ceñ da?* 031: *Ceinda oraciñoe guztien artian oneña?* T24; *Baia cegaiti asieran lenengo esan dozu, Aita gurea...* 034: *Cegaiti essan dozu asieran: Aita gueuria...* T26; *Confirmaciñoco Sacramentua cetaco da?* 050: *Cetaraco da Confirmaciñoco S.?* T39; *Encarnaciñoco misterioa cetan dago?* 068: *Cetan dago Encarnaciñoco MISTERIUa?* T57; *Justicia gaiti persecuciñua daruenac norzuc dirá?* 065: *Nortzuc dira ciur dabilzalaco gorrotaubac?* T54; *Caridadearen contra noss dirá?* 056; *Nos dirá orren contra?* T45.

O-n, batzutan, galdetzaileak perpaus hasieran doaz, ondoren subjektua, objektua edo beste osagarriak eta azkenean aditza:

Cetaraco gueiago Mandamentu onec obliguetan gaitu? 039: *Cetara gueiago obliguetan gaitu aguindu onec?* T30; *Noc jai egunac gordeetan ditu?* 041: *Noc gordetan ditu Jaijac?* T31; *Cegaiti Capitalac dei eguiten deusteza...?* 056: *Cegaiti deituten dira Capitalac...* T45; *Celan lurrea (sic) posseiduten dabe, edo dira orren iabe...?* 064: *Celan mendetu dabe lurrea?* T53.

Erantzunean galdegaia perpaus bukaeran jarri ohi da normalki edo usu O-n eta hasieran T-n:

Cer escatuten dozu ...? E. Jangoicoen icena mundu guztian ezagutua ta onradua izan dedila 032: Ezagutuba ta honraduba izan dedila Jangoicuaren icena mundu guztian T24; Cer...? E. Jangoicuac gure arimetan ... erreinadu daguiala 032: Aguintau daijala Jangoicuac... T24-25; E. Pecatu originala, edo iatorrizcoa... quentceco 050: Quentzeo pecatu ... T39; E. Elesse aren diñaco Ministruac, celan diran Sacerdoteac ... ordenduteco 054: ordenduteco ... T41; E. Penitenteac bere pecatu mortal guztiac confessore ari bear dan leguez esateda 082: Esatia pecatu mortala alan jaquina, celan ... T71; E. Gauza guztien ganean Jangoicoa amaetea 039: Maite izatia Jangoicua gauza ... T38; E. One ganic igues eguitenda, eta au vencietan da gogortasun, disciplina, ta barauarrac gaz. Arerioric andiena au da, cerren Aragia (sic) guganic ecin quendu dogun 058: Gorputza ecijaz, azpiratubaz,

luari ta janari cerbait quenduta, T48. Pelliburuzço ibillerac eragotzita. Au da arerijoric andijena, cerren ecin alderatu guinaijan guganic T48; Memoria ... ceta-co emon euscun? E. Beragaz ... comuta gaitean 060; Gomuta guendizan beraz T50.

Perpaus kausalei dagokien aldaketa ez hain orokor bat: *Cegaiti galdetzaileari erantzuterakoan O-n cerren aurrera baina aditza perpaus bukaerara bota ohi da gehienetan. T-n aldiz, aurrera aldatu ohi da, cerren-en ondorik doala maizenik (aditz laguntzaileari -laco erantsia ere agertzen da batzutan T-n, O-n ez bezala):*

... cerren Cristo crucificaduaren irudia dan 013: cerren dan Cristo curutzian josijaren irudia T11; ... cerren gauza guztiac ecebere eceti egun cituan 023: cerren atera cituban ezeberecetic gauza guztiac T18; ... cerren Espiritu neste baguea, edo purua dan 024: cerren dan Espiritu uts garbia T18; ... cerren justiciaz zor eztirean 046: cerren eztiria zor justiciaz T36; ... cerren Misericordia alcanzaduco debèn 062: cerren arquituco daben misericordija, edo erruquia T52; ... cerren onec Jangoicoa icusico dabèn 062: cerren icusico dabèn Jangoicoa T52; ... cerren ceruetaco erreinua aena izango dan 063: cerren eurena izango dan Cerubetaco Errey-nuba T53; ... cerren bicitza onen Zoriona, ta besteco en esperancea onetan dagoan 065: cerren euretan daguan ... T54. Onai gloria emaitera cerren gorde cituezan ...12 onai... gorde citubelaco T10; guestoai... ... cerren gorde eteituezan 012: gorde etzitubelaco T10; cerren ... ilten daben 051: ilten dabelaco ... T40.

Lexikoa

Sail honetan gertatzen da aldakuntzarik nabarmenena. Jakina denez, Kardaberaz ez da oso garbizalea. T-n erdaratiko hitzak ez dira erabili nahi eta horien ordez euskal hitz garbiagoak datoz:

amaetea 08, 38, 39, ameteco 60: maite izatia T29, 30, maite izateco 50; amadutean 09, 49: maite izatian T8, 38; santificaeta 09: Jaijac gordetia T7; onretea (Aita, eta Ama o.) 09, 41: lotsia gordetia T7 (gurassuai l.d.) 31; Glorificadorea 011: glorija = emolia T9; cautiverioti 025: mendeti T19; principalenac 021: andijenac T16; justua 021: zucena T17; Mandamentu 012, 39: Aguindu T10, 30; Mandamentua 038, mandamentu ren 55: aguinduba T29 (Jangoiaren legueco ... aguinduba, aguinduren 45; podorèn 06 (p. bean): aguindubaren T5; santigù etara 03: Aitiaren eguitera T3; santigueeta 014, 15: Aitiaren eguitia T11, 12; obra 04, 6, 16, 49, obrac 45, obretan 42: eguite T3, 13, 32, eguitez 5 vs obra 15; Criadore 06, Creadore 40: Eguillia T5, 31; Crucificadua 06, crucificaduaren 14: Curutzian josija T5, c. josijaren 11; erresurrecioña 07: viztuera barrija T6; Misericordiazco 07 (M. Ama), misericordiosoa 62: erruquiz beterico T6 (e.b. Ama), erruquiorrac 52 baina Misericordia 062: misericordija T52; promesen 08: aguin sarijen T6; erredimido 014: erosi T11; usaeten 014 (señale orrez u.): eguiten T11; deseo 015, deseeta 9, 42: gurari T12, gura izatia 7, gura izan 32; pelliguru an 016 (tentacione edo pelliguru an): bidâune donguetan T13 (tentacione, edo b. d.); banoan 08, vanoan 40 (2): alperric T7, 31 apartetaco 081, apartetan 82: alde eguiteco T70, aldeguiten 70; esperetea 049: icharotia T38; erreinadu 032: Aguintau T24; mantenimientua 033: janarija T25; Comunioa 028; (santuen C.): alcarren eguite T21 (Santubèn a.e.); Ministroac 038: Servitzarijac T29; pecatu eguin 039: uts eguin T30; consoletea 045, consoladuac 63: poztutia T35, poztubac 52; errescatetea 046 (cautiboa e.): ascatu-eraguitia T36, (cautibua e.); bidezco pobre, edo pelegrinoari 046: erromesai; necessidadezco edo bear bearrac 047: nai ta nai ezcuaç T37; menosprecioz 047: ectan ez euquiz T37; Catoliquea 07 (Elessa Santa C.): guztientzacua T6 (Eliza Ama Santa g.); emendetaco proposituaz 052: onduteco go... T42; Confessiño generalea (sic) gaitic 052: Ni pecatarija essanaz T43; Matri-

monioco 054 (M. sacramentua): Ezconitzaco T44 (e. Sacramentua); ira en 057, Iraric 63: asserracunciaren T47, Asserreric 53; oraciño 058 (o., ta humiltasunagaz); Jaincuari erregutubaz T47 (Humildadiaz, ta J. e.); sentiduac 059: cenzunac T49; miembroac 060, 28: zatijac T49 (gorputzeco z.), zaitijac (sic) 21; Fortaleza ren 061: Sendotasunaren T50, Mansotasuna 061: Biguntasuna T51; espliquetan 047: adierazotene T36; ponpa, ta vanidadeac 058: andiuste, ta arrotasunai T47.

Edo-k beste bide bat eskaintzen du eta T-k, bátzutan, O-n datorren erdal jatorrizko hitza ezabatzen du. Adibide gehiegi jarri ezinean, hona zenbait:

Aguinde edo mandamentuac 08: Aguindubac T17 (Jangoicoaren legueco A.); irudin, edo figurea 024: irudiric T18; batu, edo uniduric 027: baturic T20; naguitasun, edo pereza ... 057: naguitasuna T46; jai egunac gorde, edo santifiquetea 041: Jaijac gordetia T31; necesidate, edo premia 041: premina T31; illac beatu, edo enteraeeta 046: illay lurra emotia T36; pecatu originala, edo iatorrizcoa 050: pecatu jatorrizcoa T39; Bienaventuranzac, edo Zorionac 062: Zorijontasunac T52.

Beste bátzutan, hitz horri baliokide garbiago bat erasten dio:

Misterioric andien, edo principaleñac 021: Misterio, edo sinisgueiric andijenac T16; Misericordiazco obrac 045: Misericordiazco obra, edo erruquizco eguinac T35; Criadoria 023: egullia, edo Criatoria T18; Sobervia 055: Andiuste, edo Soverbia T44; Luxuria 055: loiquerija, edo Luxururia T44, ... edo lujurija 46; envidia 055, enbidia 57: ondamuba, edo embidija T45, ... edo imbidija 46; Potenciac 060: Almenac, edo Potencijac T49; Fede au autortu edo confesetaco 020: fedia, edo sinistutia autortuteco T15; Justiciaren 085: Ciurtassunaren, edo Justiciaren... T54; Ciencia en 061: Ciencia, edo aitutiaren T50; Castidadea 061: garbitasuna, edo Castidadia T51.

Perifrasi eta beste esapidez ere baliatzen da T:

combatietan, eta perseguietan (arrieroac) 016: goitu, ta galtzeco azmoz T13 (darrainuzan gueure arerijuac g...); obligaduric (jaquitera o.) 018: biarditu T14 (jaquin b.); pensetaco 060: goguan erabilteco T50; fielen Congregacio, edo batzarra 028: Fiel guztiac batera arturic T22; Templanzea 057: jan, edanian beguiratuba izatia T47; bardina 027 (gloria b.): adina T21 (Aitac a. gloria); Salve 07 (S. Erregeña): gorde T6 (Jaincuac g. zaizala Erregeña); agur eguiten 035: barri onac emotera T27; encomenda 038 (e. zaquioz): zuzendu T28 (z. zaite beragan); posseidu 062 (lurra p. edo mempetuko daben): mendian euco T32 (euren m.e. daben).

Hala ere, erdarakada gutxi batzu badira T-n:

Continencia T51; virtute 53; paciencia 47; embidijaren 47; Templanzia 48; Potencijac 49; Ciencia 50; Benignidade 61; Bienaventuranza 53; esperanza 54; concienciaco 69, concienciac 72; maliciaz 72; bolsa 67; bolsachu 67; señaliac 66; señaleric 70; absolbicinoya 70.

Bestalde O-ko hitz frankoren ordez beste batzu hobesten dira T-n. Areago, hitzen forma zenbait ere aldatzen dira:

deserrituac 07, deserri 78: erbestetuboc T6, erbeste 6; orcoro agaz 014: erpurubaz T11; acabua 021, acabatuan, edo azquenean 027: azquena T17, guenian 21; gura 25: nahi T19; doatsu 037, doatsuac 32: zorijoneco T28, zorijonecuac 25; bertati 52: beriala T42; umeac 054: seinac T44; iracastea 045, iracasteco 30, iracasleاري 29: eracustia T35, eracusteco 23, eracuslai 22; alcetea 030: jasso T23; escari

031, 32, 33, 34 (2): *escabide* T24 (2), 25, 26 (3); *gobernuan* 042: *aguintaritzan* T32; *debecaetan* 043: *eragozten* T33; *ordena* 048, *ordenaren sacramentuba* 054: *Ordia* 37, 44; *guisatara* 014 (*ceimbat g.*): *modutan* T11 (*combat m.*); *baia* 05, 24 *etab.:* *baña* T4, 18 *etab.*; *guestoti* 03, *guestoetaric* 15; *gaistuetati* T12; *deungaro* 043; *dongaro* T33, *deunguetatic* 3; *becatarioc* 06, 11, *becatari* 87; *pecatarijoc* 5, 9, *pecatarija* 55 (2); *gucian* 016, *guciz* 65; *guztian* T13, *guztia* 55; *Angueru* 036, 37 (3); *Ainguero* T27, 28, 55; *ceimbat* 013, 51, 52, 77 / *cembat* 18, 69; *cembat* T11, 40, 42, 62, 69 / *ceimbat* 11, 58 (3), 66, 68, 69.

Olaetxearen dotrinaren 1780ko edizioa ere (Vitoria: Th. Robles eta Navarro) lexiko aldetik garbizaleagoa da, ohargarri denez.

P. S. 1783ko edizioaren ezaugarriak kontutan izanik beraren paratzailera J. A. Mogel izan zitekeela susmatzen genuen, nahiz eta ziur jakin ez. Oraintsu, Kardaberaren izenpean datorren dotrina hau markinar idazlearen izenpeko eta izenburu bereko dotrina laburraren edizio batekin konparatzean (*Cristinaubaren jaquinvidea*, Tolosa, Juan Manuel la Lama 1813) gauza bera dela ohartu gara, aldaketa ñimiño batzu gorabehera, azkena laburtxoagoa izanik. Markinar idazleak berak ere Asteteren itzulpen bat argitaratu zuela jakinerazten digu 1801 inguruan (*La Historia y Geografia de España ilustradas por el idioma vascuence*, Gaubeka, 1936, 61. or.). Bestenaz, 1783ko edizioan J. A. Mogelen izena ez agertzea ulergarria da kontutan badugu Kardaberaren itzala, baita urte batzu lehenago Inkisizioak epaitu eta zigortu egin duela markinarra.

1783ko edizioaren moldaketa J. A. Mogeli egozteak zenbait ondorio interesarri dakin. Batetik, bizkaiera literarioaren lehen saioa gertatzen da, egile horren aitzindaritza sendotzen eta denbora aldetik aurreratzen duelarik. Bestetik, markinarra gipuzkeraz argitaratzen hasi omen zelako uste eta topikoa desegiten du hein batez. Baita egile honen dotrinen korapiloa erdi askatzen edo laxatzen, dotrina luzearen kontua edo beste labantuaren testua, hots, Busturiko bikaritzarako laburtuta atera omen zuenarena (*Cristiñau dotriňia*, edo Vinson-en arabera *Cristiñau doctrínea*, Victoria (sic), 1802, *Essai, Addit. et corr.*, 576, 69a) ezagutu gabe jarraitzen dugun bitartean. Ohargarria da, azkenik, grafia batzutan Tolosako 1783ko edizioa eta 1813koa nahiz hurrengokoak J. A. Mogeletek 1800 ingurutik aurrera bultzatuetatik bereizten direla (adibidez, ez dago bokale biturik eta bai < f >) eta dotrina labur honek, grafien sailean bederen, egilearen hasierako idazlanekin antzekotasun handiagoa duela.